Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 309/25
19.5.2025. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Душана Агатоновића, чланова већа, са судским саветником Татјаном Аврамовић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и др, одлучујући о жалбама браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице и браниоца окривљеног ББ, адвоката Жељка Дамјановића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К бр. 156/24 од 11.10.2024. године, након седнице већа одржане у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Добросава Црепуљаревића, по заменичком пуномоћју за адвоката Марка Пушицу, окривљеног ББ и браниоца окривљеног ББ, адвоката Жељка Дамјановића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, дана 19.05.2025. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

Делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице и **усвајањем** жалбе браниоца окривљеног ББ, адвоката Жељка Дамјановића, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К бр. 156/24 од 11.10.2024. године, само у погледу одлуке о казнама, тако што Апелациони суд у Београду **окривљеног АА,** због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 45 и 54 Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца,** у коју казну затвора му се, на основу одредбе члана 63 Кривичног законика, урачунава време лишења слободе и у притвору у периоду од 19.02.2024. године па надаље, до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене овом пресудом, док **окривљеном ББ,** због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54, 64, 65 и 66 Кривичног законика, изриче **условну осуду** којом му утврђује

казну затвора у трајању од **6 (шест) месеци** и истовремено одређује да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од **2 (две) године** од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, с тим да ће му се, у смислу члана 63 Кривичног законика, у случају опозива условне осуде, у казну затвора урачунати време лишења слободе у периоду од 19.02.2024. године до 21.02.2024. године, док се у преосталом делу жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице, одбија као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду К бр. 156/24 од 11.10.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, док је окривљени ББ оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика. Применом одредби члана 4, 42, 45, 54 и 55 Кривичног законика, суд је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору који му је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп бр. 65/24 од 21.02.2024. године, који му се рачуна од 19.02.2024. године, када је ухапшен, а који може трајати до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди. На основу члана 87 у вези са чланом 246 став 8 Кривичног законика, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то: 819,01 грама опојне дроге марихуане која је од окривљеног одузета по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за борбу против дрога, бр. 9943/24 од 19.02.2024. године. На основу члана 87 Кривичног законика, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то: једне електронске вагице, сиве боје, непознате марке, са провидним пластичним поклопцем “200 g-0-01g, qc PASS wy003”, која је од окривљеног одузета по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за борбу против дрога бр. 9943/24 од 19.02.2024. године. На основу члана 91 и 92 Кривичног законика, од окривљеног АА одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом, и то новац у износу од 94.000,00 динара и 555 евра, који је од окривљеног одузет по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за борбу против дрога, бр. 9943/24 од 19.02.2024. године. На основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљени АА је ослобођен од дужности да надокнади трошкове кривичног поступка, те исти падају на терет буџетских средстава суда. Суд је, применом одредаба члана 4, 42, 45, 54 и 55 Кривичног законика, окривљеног ББ осудио на казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци и одредио да ће се изречена казна извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује у ... у Улици ..., уз примену електронског надзора, осим у случајевима прописаним чланом 23 и 24 Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера. Уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова, самовољно напусти просторије у којима станује, остатак изречене казне извршаваће се у Заводу за извршење казне затвора. На основу члана 63 Кривичног законика,

окривљеном се у изречену казну затвора урачунава време проведено у полицијском задржавању рачунајући од 19.02.2024. године до 21.02.2024. године. На основу члана 87 у вези са чланом 246а став 5 Кривичног законика, према окривљеном ББ изречена је мера безбедности одузимање предмета, и то: 5,15 грама опојне дроге марихуане која је од окривљеног одузета по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за борбу против дрога, број 9944/24 од 19.02.2024. године. На основу члана 264 став 1 ЗКП, окривљени ББ је обавезан да надокнади трошкове посутпка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Пушица, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и неправилне одлуке о казни, с тим да из садржине жалбе произлази да је иста изјављена због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, ожалбену пресуду укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање или првостепену пресуду преиначи у делу одлуке о казни, тако што ће према окривљеном изрећи казну затвора ближу посебном минимуму и

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Жељко Дамјановић, због одлуке о кривичној санкцији, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене права, с тим да из садржине жалбе произлази да је иста изјављена због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи пробијану пресуду, на начин што ће окривљеном ББ изрећи условну осуду, тако што ће му утврдити казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредити да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 (две) године не изврши ново кривично дело или да Апелациони суд у Београду одржи седницу већу о којој ће обавестити браниоца окривљеног ББ, адвоката Жељка Дамјановића, у смислу члана 447 став 2 ЗКП, а потом одржи и претрес на коме ће извести доказ увидом у решење РС, МУП, ДП, ПУ за град Београд, Одељења за аналитику, 03.15.7 број: 235.2.3/2853 од 22.10.2024. године, које је приложено уз жалбу или прибави нови извештај из КЕ за окривљеног ББ, те према окривљеном изрекне условну осуду тако што ће му утврдити казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци која се неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 (две) године не изврши ново кривично дело.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж бр. 354/25 од 17.04.2025. године, изнео предлог да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног ББ, адвоката Жељка Дамјановића и жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице, те првостепену пресуду потврди.

Апелациони суд у Београду је, на основу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, одржао седницу већа, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Добросава Црепуљаревића, по заменичком пуномоћју за адвоката Марка Пушицу, окривљеног ББ и браниоца окривљеног, адвоката Жељка Дамјановића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, па је, након оцене жалбених навода и предлога, а

имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из цитираног поднеска, те наводе присутних бранилаца и окривљеног ББ, нашао:

-жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице је делимично основана, док је жалба браниоца окривљеног ББ, адвоката Жељка Дамјановића, основана.

У изјављеној жалби бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Пушица, указује да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка и повреду кривичног закона, доношењем неправилне одлуке о казни, уз истицање да се наведени жалбени основи пре свега односе на домен одмеравања казне у конкретном случају и изречену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, са урачунавањем притвора, док у осталом делу ожалбена пресуда није обухваћена жалбеним основима и разлозима, будући да је изрека пресуде неразумљива. Жалбеним наводима се указује да се неразумљивост изреке огледа у пропусту првостепеног суда да у делу у коме изриче казну затвора према окривљеном АА и фактички урачунава време проведено у притвору, изричито наведе примену члана 63 Кривичног законика, којим је управо прописано урачунавање притвора и другог лишења слободе у изречену казну, а што првостепени суд није учинио, услед чега сматра да је изрека у овом делу неразумљива. Даље је указао да је изрека пресуде неразумљива и у делу којим је у изречену казну урачунато време проведено у притвору, а првостепени суд пропустио да прецизира да је окривљени био и у полицијском задржавању у трајању од 48 сати, на основу решења МУП, ДП, ПУ за град Београд, УКП, Одељења за борбу против дрога, Кт. бр. 115/24 од 19.02.2024. године, па, иако је ово задржавање фактички наведено кроз навођење датума почетка задржавања, али не и стриктним навођењем одлуке и времена проведеног на овом виду лишења слободе, које није идентично притвору, то бранилац сматра да је и у овом делу изрека неразумљива. Наводима жалбе се указује да је првостепени суд повредио кривични закон на начин да је према окривљеном применио одредбу члана 55 Кривичног законика о обичном поврату, као обавезној отежавајућој околности, иако у односу на окривљеног АА нема услова за примену овог института, указујући да је окривљеном последња осуда изречена 29.01.2019. године, и то пресудом Другог основног суда у Београду К бр. 1402/18 од 29.01.2019. године, којом му је изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 8 (осам) месеци и временом проверавања од 3 (три) године, из чега произлази да окривљени у последњих 5 (пет) година није био осуђиван за умишљајно кривично дело, па како је првостепени суд према окривљеном применио одредбе о поврату, а за примену предметне законске диспозиције није било услова, то је у наведеном делу суд повредио кривични закон. Наводима жалбе бранилац указује да је суд донео и неправилну одлуку о казни јер није ценио све олакшавајуће околности на страни окривљеног, са једне стране, док је, са друге, као отежавајућу ценио и ранију осуђиваност окривљеног у смислу одредбе члана 55 Кривичног законика, иако за примену ове одредбе није било законских услова на страни окривљеног, додајући да је првостепени суд пропустио да, као олакшавајућу околност, цени и релативну младост окривљеног и његово здравствено стање које је тешко нарушено, док је, са друге стране, првостепени суд дао превелик значај ранијој осуђиваности окривљеног која није спорна, али њен домашај није могао бити уподобљен обичном поврату као обавезној отежавајућој околности из члана 55 Кривичног законика, што је првостепени суд посебно истакао, па је у овом делу одлука

о казни неправилна. Такође, бранилац сматра да одлука о казни почива на истакнутом жалбеном основу јер је првостепени суд ценио количину дроге која је код окривљеног пронађена и од њега одузета, као и настале последице које нису ближе прецизиране, па како предметна опојна дрога представља објекат радње извршења и како је иста већ била оцењена и правно резонована у склопу утврђивања елемената кривичног дела из члана 246 став 1 Кривичног законика, то је и конкретно истицање количине опојне дроге у одлуци о казни, евидентан пример недопуштеног двоструког вредновања истих околности на штету окривљеног, а што је, по ставу браниоца, све утицало на ваљаност и правилност одлуке о казни.

Бранилац окривљеног ББ, адвокат Жељко Дамјановић, жалбеним наводима указује да је првостепени суд, приликом одабира кривичне санкције коју ће изрећи његовом брањенику, ценио све олакшавајуће околности на страни окривљеног, док је као једину отежавајућу околност у смислу члана 55 Кривичног законика ценио његову ранију осуђиваност, а коју чињеницу раније осуђиваности је суд утврдио увидом у извештај из казнене евиденције од 11.10.2024. године. Жалбеним наводима бранилац не спори ранију осуђиваност свог брањеника ББ, али сматра да јој је првостепени суд дао превелики значај приликом одабира кривичне санкције и одмеравања исте, притом истичући да је на главном претресу дана 11.10.2024. године суду указао да су у односу на окривљеног ББ у том тренутку већ били испуњени услови за наступање законске рехабилитације, услед чега је и предложио да се изведе доказ прибављањем извештаја из КЕ за окривљеног преко МУП, а не преко ПИС, очекујући да ће у кратком временском периоду орган надлежан за вођење казнене евиденције МУП РС позитивно одлучити о поднетом захтеву за доношење решења о наступању законске рехабилитације који је предат дана 01.10.2024. године, а који захтев је предложен да се изведе као доказ, међутим, суд је, дајући предност начелу економичности поступка на штету потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, одлучио да заврши главни претрес истог дана односно дана 11.10.2024. године и донесе побијану пресуду која је заснована на погрешно утврђеном чињеничном стању и, самим тим, погрешној примени права односно члана 55 Кривичног законика. Наиме, МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, Одељење за аналитику, донео је решење 03.15.7. број: 235.2.3/2853 од 22.10.2024. године, којим се усваја захтев ББ и брише из казнене евиденције осуда изречена пресудом Другог основног суда у Београду К бр. 1567/19 од 14.01.2020. године, за кривично дело из члана 246а став 1 Кривичног законика, којом му је изречена казна затвора у трајању од 1 (једне) године - условно на 3 (три) године. Жалбеним наводима бранилац указује да се доношењем наведеног решења окривљени ББ има сматрати неосуђиваним лицем, у ком случају нема места примени члана 55 Кривичног законика, услед чега у односу на окривљеног и нема отежавајућих околности. Имајући у виду све околности под којима је дело учињено, ранији живот учиниоца односно његову неосуђиваност, личност окривљеног односно да је запослен и да се издржава од сопственог рада, затим, имајући у виду понашање после извршеног кривичног дела (да је засновао ванбрачну заједницу и престао са конзумирањем опојне дроге у намери да се оствари са ванбрачном супругом као родитељ), степен кривице и друге околности под којима је дело учињено, према ставу браниоца, адекватна кривична санкција којом се може остварити општа сврха предвиђена чланом 4 Кривичног законика је условна осуда којом ће се окривљеном утврдити казна затвора у трајању од 6 месеци са роком проверавања од 2 године, а на који начин ће се остварити и сврха условне осуде прописана у члану 64 Кривичног законика.

Испитујући правилност и законитост првостепене пресуде у погледу одлуке о казни у односу на окривљеног АА и у том смислу испитујући жалбене наводе браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице, Апелациони суд у Београду је нашао да се правилност ожалбене пресуде у овом делу делимично основано спори изјављеном жалбом браниоца окривљеног.

Наиме, приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА, првостепени суд је правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио искрено држање окривљеног пред судом, односно околност да је у целости признао извршење кривичног дела које му је стављено на терет, чиме је допринео бржем и лакшем утврђивању чињеничног стања у овој кривичноправној ствари, ценећи притом и изражено кајање због извршења истог. Међутим, према налажењу овог суда, првостепени суд је пропустио да, као олакшавајућу околност на страни окривљеног, у склопу личних прилика цени и његову старосну доб у време извршења кривичног дела, будући да је у том моменту имао непуних 29 година, као и његово здравствено стање. Уједно, испитујући пресуду у делу одлуке о казни, Апелациони суд у Београду је утврдио да је првостепени суд погрешно закључио да на страни окривљеног, као отежавајућа околност, стоји његова ранија осуђиваност у смислу члана 55 Кривичног законика, на шта се основано посебно указује жалбом браниоца. Наиме, одредбом члана 55 Кривичног законика прописано је да, ако је учинилац кривичног дела учињеног са умишљајем раније осуђен за умишљајно кривично дело, суд ће ту околност узети као отежавајућу, ако од раније осуде или издржане казне није протекло пет година. Међутим, у конкретном случају, по налажењу Апелационог суда у Београду, а насупрот ставу првостепеног суда, како је окривљени АА последњи пут осуђен пресудом Другог основног суда у Београду К бр. 1402/18 од 29.01.2019. године, због извршења кривичног дела из члана 246а став 1 Кривичног законика, којом му је изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 8 (осам) месеци и временом проверавања од 3 (три) године, код чињенице да је радњу кривичног дела које је предмет овог кривичног поступка предузео дана 19.02.2024. године, то је у односу на извршење актуелног кривичног дела протекао поменути петогодишњи рок, услед чега је првостепени суд погрешно оценио испуњеност услова прописаних одредбом члана 55 Кривичног законика, будући да у конкретном случају није било места примени ове одредбе закона.

Због учињене повреде кривичног закона, која је и довела до погрешне одлуке о казни, првостепена пресуда је, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице, преиначена само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду поново ценећи предметне олакшавајуће околности правилно утврђене од стране првостепеног суда, те ценећи и поменуте олакшавајуће околности које првостепени суд није ценио, а које су од утицаја на одмеравање казне окривљеном, те дајући адекватан значај утврђеној отежавајућој околности на страни окривљеног која се огледа у његовој ранијој осуђиваности, уз узимање у обзир околности под којима је дело учињено, јачине угрожавања односно повреде заштићеног добра, количине дроге која је код окривљеног пронађена и од њега одузета, настале последице, као и личне и породичне прилике окривљеног, окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца, у коју казну затвора му се, на основу одредбе члана 63 Кривичног законика, урачунава време лишења слободе и у

притвору у периоду од 19.02.2024. године па надаље, до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене овом пресудом, сматрајући да је овако изречена казна сразмерна како тежини извршеног кривичног дела, тако и личности окривљеног као његовог извршиоца, те да ће се истом постићи сврха кажњавања и изрицања кривичних санкција предвиђене одредбама члана 4 и 42 Кривичног законика.

Суд је оценио неоснованим жалбене наводе браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Пушице, којим је указао да је првостепени суд приликом одмеравања казне окривљеном, ценио и количину дроге која је код њега пронађена, као и саме последице његове радње што, према ставу браниоца, представља пример недопуштеног двоструког вредновања истих околности на штету окривљеног. Наиме, супротно ставу браниоца, према налажењу овог суда, количина дроге и настале последице су цењене у смислу јачине повреде односно угрожавања здравља људи као заштићеног добра у конкретном случају, док околност која чини обележје кривичног дела, може се узети у обзир и као отежавајућа односно олакшавајућа околност, ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела, у смислу члана 54 став 3 Кривичног законика.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о казни у односу на окривљеног ББ, према налажењу овог суда, основано је изјављеном жалбом браниоца окривљеног адвоката Жељка Дамјановића оспорена правилност и законитост пресуде у делу одлуке о казни. Ово стога што је првостепени суд, приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, као отежавајућу околност у смислу члана 55 Кривичног законика, ценио његову ранију осуђиваност по пресуди Другог основног суда у Београду К бр. 1567/19 од 14.01.2020. године, због кривичног дела из члана 246а став 1 Кривичног законика, којом му је изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 1 (једне) године и временом проверавања од 3 (три) године, што је утврђено увидом у извештај из КЕ за окривљеног. Међутим, будући да је решењем МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, Одељења за аналитику, 03.15.7 број: 235.2.3/2853 од 22.10.2024. године, усвојен захтев ББ којим се брише из казнене евиденције осуда изречена пресудом Другог основног суда у Београду К бр. 1567/19, која је постала правноснажна 14.01.2020. године, за кривично дело из члана 246 став 1 Кривичног законика, којом је изречена казна затвора у трајању од једне године - условно на три године, то је Апелациони суд у Београду, поново ценећи утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног ББ, закључио да отежавајућих околности нема, док су олакшавајуће околности на страни окривљеног - његово искрено држање пред судом односно околност да је у целости признао извршење кривичног дела које му је стављено на терет, чиме је допринео бржем и лакшем утврђивању чињеничног стања у овој кривичноправној ствари, изражено кајање због извршења истог, те његове личне и породичне прилике односно чињеницу да живи у ванбрачној заједници и да је запослен, притом ценећи степен кривице, те јачину повреде и угрожавања заштићеног добра, закључио да у конкретном случају има места примени института условне осуде, па му је, применом горе наведене законске одредбе, као и одредби члана 4, 42, 45, 54, 64, 65 и 66 Кривичног законика, изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, с тим да ће му се, у смислу члана 63 Кривичног

законика, у случају опозива условне осуде, у казну затвора урачунати време лишења слободе у периоду од 19.02.2024. године до 21.02.2024. године. Суд је мишљења да је овако утврђена кривична санкција сразмерна тежини кривичног дела и насталим последицама, као и личности окривљеног, те да ће се на окривљеног и самом претњом казном затвора у довољној мери утицати да убудуће не врши оваква и слична кривична дела, а да је време проверавања нужно, али и довољно да убудуће окривљени покаже такву спремност. Уједно, овако изреченом условном осудом, по мишљењу суда, у потпуности ће се остварити сврха кажњавања и општа сврха изрицања кривичних санкција предвиђена чл. 4 и 42 КЗ, следом чега је, усвајањем жалбе браниоца окривљеног ББ, адвоката Жељка Дамјановића, пресуда преиначена у делу одлуке о кривичној санкцији.

Сагласно претходном, на основу одредбе члана 459 и 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци.

Судски саветник-записничар **Председник већа-судија**
Татјана Аврамовић,с.р. **Душанка Ђорђевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић